

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa J.K.
przeciwko F. Spółce Akcyjnej w C.
o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 20
stycznia 2026 r.,
na skutek zażalenia powoda na wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 14 sierpnia 2024 r., sygn. akt III APa 63/23,

umarza postępowanie zażaleniowe.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 października 2023r., XI P 31/23, Sąd Okręgowy w Katowicach w pkt. 1 uwzględnił w całości powództwo J.K. skierowane przeciwko F. S.A. w C. o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy; w pkt. 2 orzekł o kosztach procesu; w pkt. 3 nadał wyrokowi co kwoty 104.798,97 zł rygor natychmiastowej wykonalności.

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2024 r., III APa 63/23, Sąd Apelacyjny w Katowicach uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

W zażaleniu od powyższego wyroku powód zarzucił naruszenie: 1. art. 386 § 4 k.p.c. z uwagi na brak wystąpienia podstaw uzasadniających uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji; 2. art. 367¹ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4 k.p.c. polegające na niewłaściwej obsadzie Sądu Apelacyjnego, który wbrew obowiązującym przepisom, orzekał w składzie jednoosobowym zamiast w składzie trzech sędziów.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku wydanego w całości; zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Mając na uwadze zarzut naruszenia art. 379 pkt 4 k.p.c. skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia przez Sąd Apelacyjny i ponowne rozpoznanie sprawy przez Sąd Apelacyjny działający w prawidłowym składzie (wydanie orzeczenia w trybie tzw. „samokontroli”).

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o oddalenie zażalenia w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej spółki kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych.

Pismem z dnia 7 stycznia 2026 r., powód cofnął pozew i zażalenie oraz wniósł o zniesienie wzajemnie kosztów procesu w tym kosztów postępowania zażaleniowego oraz kosztów zastępstwa procesowego między stronami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie środka zaskarżenia, w tym zażalenia do Sądu Najwyższego, jest czynnością procesową niewymagającą zgody strony przeciwnej, niepodlegającą następczej kontroli Sądu i prowadzącą do umorzenia postępowania zażaleniowego (zob.m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr.wkł. 2000, Nr 10, poz. 37 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, Nr 2, poz. 40, z 4 lipca 2002 r. I CKN 851/00, nie publ.).

Także cofnięcie pozwu w postępowaniu kasacyjnym obecnie jest wyłączone, skoro akty dyspozycyjne nie mogą być dokonywane po prawomocnym zakończeniu sprawy (tak SN w uzasadnieniu wyroku z 21.11.2007 r., I CSK 203/07, LEX nr 621130). Zob. też A. Laskowska-Hulisz, Umorzenie postępowania z powodu cofnięcia pozwu w procesie cywilnym [w:] *Ius est a iustitia appellatum*. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Tadeuszowi Wiśniewskiemu, red. nauk. M. Tomalak, komitet red. T. Ereciński, J. Gudowski, M. Pazdan, Warszawa 2017, s. 264, oraz uwagi do art. 398²¹k.p.c.

Sąd Najwyższy zauważa przy tym, że nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. zastąpiła dotychczasową kasację nadzwyczajnym środkiem odwoławczym określonym mianem skargi kasacyjnej. Nadzwyczajny jego charakter wyraża się w tym, że służy od orzeczeń prawomocnych, a tym samym nie wywołuje charakterystycznego dla środków odwoławczych (zwyczajnych) skutku suspensywnego w postaci wstrzymania uprawomocnienia się zaskarżonego danym środkiem orzeczenia. Uchylono dotychczasowy rozdział 11 w dziale V ("Środki odwoławcze") i uregulowano instytucję kasacji w osobnym dziale Va ("Skarga kasacyjna"). Stylizacja art. 398¹⁹ k.p.c. ("ulegał", "istniała") wskazuje na to, że odmiennie niż na tle stanowiącego jego odpowiednik wcześniej obowiązującego art. 393¹⁶ k.p.c. ("ulega", "istnieje") cofnięcie pozwu w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne. W konsekwencji omawiany wniosek powoda nie podlegał rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy i może być rozpoznany przez Sąd Apelacyjny.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił umorzyć postępowanie zażaleniowe. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 oraz art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając wniosek powoda o wzajemne zniesienie kosztów.

[i.t.]

[a.ł.]

